

[Lotte Henriksen]

Sammen med de øvrige nordiske lande står vi dermed for 30-40 pct. af udgifterne til FN's underorganisationer, og derfor har vi selvfølgelig også en særlig interesse i, at FN-bistanden fungerer effektivt og udnyttes optimalt til fordel for ulandene.

Udviklingsbistanden skal være med til at skabe en bæredygtig udvikling til gavn for de fattigste befolkningsgrupper i de fattigste lande – et bistandsprincip, der også er en af årsagerne til, at vi har ønsket at prioritere støtten til FN-systemet, til FN's udviklingsprogram UNDP, til FN's børnefond UNICEF, til FN's befolkningsfond, til en del andre organisationer samt til UNHCR.

Men FN's underorganisationer har problemer med bureaukrati og ineffektivitet. Styrelsesrådene er for tunge, finansieringerne for uforudsigelige og skævt fordelt, og arbejdsdelingerne mellem FN-programmerne er ofte for ringe.

Vi må naturligvis have en interesse i, at vores ulandsbistand – også den, der anvendes til de multilaterale organisationer – kommer de fattigste folk i de fattigste lande til gavn, en interesse, vi i øvrigt deler med vore nordiske nabolande.

Støtten og bidragene til FN er nødvendig, men ændringer i FN-systemet er det ligeså.

Erik B. Smith (S):

Udenrigsministeren kom i sin tale ind på regeringens støtte til den forebyggende indsats og de såkaldte fact-finding-missioner.

Det giver mig anledning til at henlede opmærksomheden på det register, der eksisterer under FN's generalsekretær. Registrets formål er at forebygge konfliktsituationer gennem frivillig indberetning om medlemsstaternes køb og salg af visse våbentyper, der ellers kan være en trussel mod freden. Registret blev oprettet i henhold til generalforsamlingens resolution af 9. december 1991.

På Den Interparlamentariske Unions møde i New Delhi i foråret var dette register på dagsordenen, og der var her enighed om at støtte en udvidelse og en obligatorisk indberetningspligt. Der var også enighed om, at FN skal have ret til at foretage inspektion på stedet for at kontrollere, om indberetningerne er korrekte, ligesom man ønskede muligheder for sanktioner over for lande, der undlod at indberette el-

ler indberettede falske oplysninger. Af de 107 lande stemte de 106 for disse udvidelser. Jeg tror, det var Syrien, der undlod at stemme.

Under debatten i komiteen og senere i plenum var den røde tråd for de delegerede et ønske om at styrke De Forenede Nationer og især at styrke den konfliktforebyggende indsats.

Jeg er sikker på, at udenrigsministeren i sin tale i dag har givet udtryk for, at den danske regering ligger helt på linje med, hvad disse parlamentarikere sagde under generaldebatten. Næste fase vil derfor naturligt være, at den danske regering i FN-regi aktivt styrker retningslinjerne for indberetning til registret.

Gade (SF):

Som folketingsmedlemmer har vi jo, nogle stykker af os, hvert år mulighed for at følge FN's generalforsamling. Og når jeg tager ordet i dag, er det bl.a. på baggrund af de fire uger, jeg har været til FN's generalforsamling.

Når man har overværet debatten i år, synes jeg, man får en utrolig stærk oplevelse af en stor, stor tvivl i alle medlemslandene ikke alene med hensyn til, hvordan man skal tackle situationen i verden, men også til, hvordan FN skal udvikle sig. Man oplever, at diskussionen om de fattige, om uligheden i verden, er ved at forstumme, og det er vel ikke forkert at tale om, at man faktisk er i en situation, hvor der ikke bare er økonomisk krise i FN, idet de slet ikke ved, om de får et budget til næste år, men reelt er en politisk krise omkring FN's udvikling. Det synliggjorde for mig fire ting.

Den første er, at det faktisk først er nu, vi skal i gang med to af traktatens kapitler, kapitel 7 og kapitel 8. Det er først nu, vi er i gang med at finde ud af, hvordan de skal bruges, selv om de har været der, siden FN blev oprettet.

Den anden er, at traktaten jo altså ikke afspejler virkeligheden, som mange har været inde på.

Den tredje er, at vi oplever en utrolig ubalance i ressourcer og prioritering i retning af, at de militære udgifter stiger voldsomt, mens de civile, der går til den økonomiske sikkerhedspolitik, til de fattige, til uddannelse osv., falder.

Og så for det fjerde den frustration, som i hvert fald jeg kommer hjem med, nemlig at jeg